

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 26. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 377 (alm. del) efter ønske fra Martin Henriksen (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 377:

Er ministeren enig i, at det understøtter de nuværende migrationsmønstre, når flygtningeskibe hjælpes i land i Italien frem for at sendes retur til deres afrejse havn (jf. "Forsvarets specialfly redder flere hundrede migranter i Middelhavet" Politiken den 26. januar 2018)?

Svar:

1. Langt de fleste af de mennesker, som forsøger at krydse Middelhavet på vej mod Europa, har ikke krav på international beskyttelse. Der er i stedet tale om økonomiske migranter, der ikke er asylretligt forfulgte, men som har forladt deres hjemland i håb om et bedre liv et andet sted.

Imidlertid er det vigtigt at holde sig for øje, at der er tale om såkaldte blandede migrationsstrømme, og der derfor blandt migranterne kan være personer, som har et reelt beskyttelsesbehov.

2. Det kan i nogle tilfælde være i strid med Danmarks internationale forpligtelser blot at sætte migranter af i det land, de afrejste fra, idet personer med behov for beskyttelse ikke nødvendigvis vil være sikret den beskyttelse, de har behov for, i det pågældende land.

Flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1, indeholder således et forbud mod at udvise eller afvise ("refouler") til områder, hvor flygtningens liv eller frihed ville være truet på grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser. Efter artikel 33, stk. 2, kan bestemmelsen i stk. 1 dog ikke påberåbes af en flygtning, som med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

23. februar 2018

Internationalt
udlændingesamarbejde
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 1825
Akt-id 361773

Tilsvarende følger det af Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 3, at ingen må underkastes tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Refoulementsforbuddet i EMRK artikel 3 er absolut og derved mere vidtgående end refoulementsforbuddet i flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1.

Princippet om non-refoulement er udmøntet i udlændingelovens § 31.

3. Efter gældende praksis i Danmark anses et land for at være et sikkert tredjeland, hvis landet har tiltrådt og faktisk respekterer flygtningekonventionen, og hvis der er adgang til en forsvarlig asylprocedure. Udsendelse må ikke finde sted til et land, hvor udlændingen vil være i risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 3. og 4. pkt. Vurderingen af, hvorvidt der foreligger en sådan risiko, foretages på baggrund af en generel vurdering af det pågældende tredjeland.

Ved Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering af, om et land kan anses for at være et sikkert tredjeland i overensstemmelse med udlændingeloven, er det efter forarbejderne til udlændingeloven afgørende, at landet har tiltrådt flygtningekonventionen, og at det pågældende land i realiteten respekterer konventionens principper. I den forbindelse skal det også kunne antages, at det pågældende land ikke tilbagesender asylansøgeren til hjemlandet, uden at det efter en forsvarlig asylprocedure har kunnet lægges til grund, at den pågældende ikke herved udsendes til forfølgelse i strid med flygtningekonventionen.

Det vil således i hvert enkelt tilfælde skulle vurderes, hvorvidt en person har et reelt beskyttelsesbehov eller ej.

Der henvises endvidere til min samtidige besvarelse af UUI alm. del spørgsmål nr. 376 samt tidligere besvarelse af UUI alm. del spørgsmål nr. 180.

Inger Støjberg

/

Jesper Egevang